

Pomorski Oddział Zamiejscowy
Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Al. Grunwaldzka 184 lok. 205, 80-266 Gdańsk

Gdańsk, dnia 2 sierpnia 2023 r.

Sygn. akt. SD 230/22

ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Pomorski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Michał Marek Kowalski
Członek	Sędzia Piotr Geliński
Członek	Sędzia Beata Hirsch-Strycel

Protokolant: Urszula Byczkowska

Sąd po rozpoznaniu sprawy na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2023 r. z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego obwinionego niewywiązaniu się z obowiązku posiadania przez doradcę podatkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego w okresie, co stanowi naruszenie art. 44 ust. 1 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 2117 ze zm.)

orzeka

1. uznaje za winnego niewywiązaniu się z obowiązku posiadania przez doradcę podatkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego w roku 2020, co stanowi naruszenie art. 44 ust. 1 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym i na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy o doradztwie podatkowym wymierza mu karę upomnienia,
2. ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Izba Doradców Podatkowych.

UZASADNIENIE

Sąd przystępując do rozpoznania przedmiotowej sprawy dokonał wstępnej analizy akt sprawy oraz oceny spełnienia warunków formalnych postępowania, przede wszystkim okoliczności czy stronom postępowania w prawidłowy sposób doręczono wszelkie zawiadomienia. Sąd ustalił także, że termin wszczęcia postępowania dyscyplinarnego został zachowany. Po przeprowadzeniu pozytywnej weryfikacji warunków formalnych postępowania, Sąd dokonał analizy wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i poddał ocenie materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu wyjaśniającym znajdujący się w aktach sprawy.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie doradcy podatkowego obwinionego niewywiązaniu się z obowiązku posiadania przez doradcę podatkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego w roku 2020, co stanowi naruszenie art. 44 ust. 1 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 2117 ze zm.)

Na etapie postępowania prowadzonego przed Komisją Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnętrznych Krajowej Rady Doradców Podatkowych złożył pismo z dnia 19.04.2021r., w którym wskazał, że w roku 2020 wykonywał jednocześnie zawód doradcy podatkowego i radcy prawnego. Jak wskazał zakres przedmiotowy jego obowiązków wykonywanych w ramach tych dwóch zawodów nie różnił się od siebie. Jak stwierdził *„w konsekwencji, ewentualne zdarzenia szkodowe związane z nieprawidłowościami w wykonywanych przeze mnie czynnościach zawodowych dotyczyłyby jednocześnie obowiązków doradcy podatkowego, jak i radcy prawnego”*. Jak dalej wskazał w stosunku do roku 2020 zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do czynności zawodowych wykonywanych przez niego w ramach zawodu radcy prawnego. Jak stwierdził *„Umowa de facto stanowiła ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w stosunku do obu wykonywanych przeze mnie zawodów.”* Wskazał jednocześnie, że nie jest w posiadaniu certyfikatu dotyczącego wskazanego ubezpieczenia.

Po zapoznaniu się w dniu 13.09.2021r. ze zgromadzonym materiałem, Komisja Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnętrznych Krajowej Rady Doradców Podatkowych uznała, że obowiązek ubezpieczenia nie został spełniony.

Na etapie postępowania wyjaśniającego, prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych, złożył wyjaśnienia z dnia 19.12.2021r. Wskazał w nich, cyt. *„Proszę o wzięcie pod uwagę przy rozpatrywaniu mojej sprawy następujących okoliczności, które w moim przekonaniu wskazują na fakt, iż pomimo, że ubezpieczenie nie było przeze mnie zawarte, to brak dopełnienia tego obowiązku nie mógł prowadzić do daleko idących negatywnych konsekwencji po stronie osób korzystających z czynności doradztwa podatkowego które świadczyłem. Jednocześnie chce wskazać, iż niezależnie od przytoczonych okoliczności rozumiem że czyn mój był naruszeniem etyki zawodu, który spowodował wszczęcie niniejszego postępowania.”* W dalszej części wskazuje, że w zdecydowanej większości 2020 roku nie świadczył usług w ramach działalności gospodarczej z uwagi na jej zawieszenie. Fakt zawieszenia działalności w trakcie roku 2020 jest potwierdzony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Jak dalej wskazuje był natomiast zatrudniony na umowę o pracę przez podmiot zajmujący się doradztwem podatkowym, który to ponosił odpowiedzialność za ewentualne szkody. ponownie podniósł kwestię wykonywania dwóch zawodów (doradcy podatkowego i radcy prawnego) oraz dołączenia do grupowej umowy ubezpieczenia w ramach zawodu radcy prawnego. W ostatnim punkcie swojej argumentacji wskazał, cyt. *„Obecnie zawieram umowę ubezpieczenia za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (2021 rok).”* Do żadnego swojego pisma nie dołączył jakichkolwiek załączników, mogących stanowić dowody na okoliczność powołanych argumentów.

Na etapie postępowania dyscyplinarnego, oświadczył, że był przekonany, że ubezpieczenie doradcy podatkowego i radcy prawnego pokrywają się. okazał

Sądowi do wglądu polisę okres ubezpieczenia 01.01.2022-11.03.2022 oraz 12.03.2022-31.12.2022 zawartą przez Na pytania Sądu zeznał, że w miesiącu styczniu 2020 roku świadczył doradztwo podatkowe (a zatem między początkiem roku a dniem zawieszenia działalności gospodarczej 1 lutego 2020). Pracował w ramach umowy o współpracę w i świadczył dla tego podmiotu usługi doradztwa podatkowego i usługi radcy prawnego w ramach działalności gospodarczej.

Dokonując analizy i oceny dowodów, Sąd uznał za wiarygodne dane wynikające z dokumentacji Krajowej Izby Doradców Podatkowych z uwagi na ich pochodzenie od organów samorządu zawodowego i brak skutecznych przeciwdowodów. Sąd zapoznał się także z wyjaśnieniami

Przepis art. 44 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W ust. 1 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 46a ustawy o doradztwie podatkowym do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, są uprawnieni minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Krajowa Rada Doradców Podatkowych. Spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 44 i 44a, ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia, potwierdzającego zawarcie umowy tego ubezpieczenia, wystawionego przez zakład ubezpieczeń. W toku zarówno postępowania przed Komisją Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnętrznych Krajowej Rady Doradców Podatkowych, następnie w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego oraz w toku postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez Sąd Dyscyplinarny, pomimo aktywnego udziału, składania pism oraz obecności na rozprawie, nie przedłożył polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia za rok 2020.

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. Obejmuje to także ochronę Klienta i możliwość uzyskania przez Klienta odszkodowania z polisy, którą objęty jest doradca podatkowy. Obowiązek posiadania ochrony ubezpieczeniowej stanowić ma gwarancję dla uczestnika obrotu – klienta doradcy podatkowego. Naruszenie tego obowiązku nie tylko więc naraża na szkodę klienta doradcy podatkowego, ale także stawia pod znakiem zapytania status doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego. Naruszenie tego obowiązku stanowi zatem przewinienie o wysokim stopniu szkodliwości.

Sąd ustalił, że dopuścił się czynu, polegającego na niewywiązaniu się w 2020 roku z obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Zawarcie umowy ubezpieczenia stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść art. 44 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w ww przepisie. Dokonując oceny przewinienia sąd bada sprawę pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także fakt, że nie był dotychczas karany dyscyplinarnie, Sąd orzekł najłagodniejszą z katalogu kar, licząc, że orzeczona kara spełni swoje cele i m.in. przyczyni się do uniknięcia popełnienia podobnych przewinień dyscyplinarnych w przyszłości, a jednocześnie w ocenie Sądu jest to kara adekwatna do okoliczności ustalonych w toku prowadzenia sprawy.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, a w przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 4, także Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub Ministrowi Sprawiedliwości - odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem.